

Chňapík, maličký krokodýl (I. Gruttmann)

1. Já jsem Chňapík, maličký krokodýl.
G D7 G

C G D7
V Africe bydlím, kde teče řeka Nil.

C D G
Z vajíčka jsem se vyklubal,
D G
po čtyřech nožkách na cestu se dal.

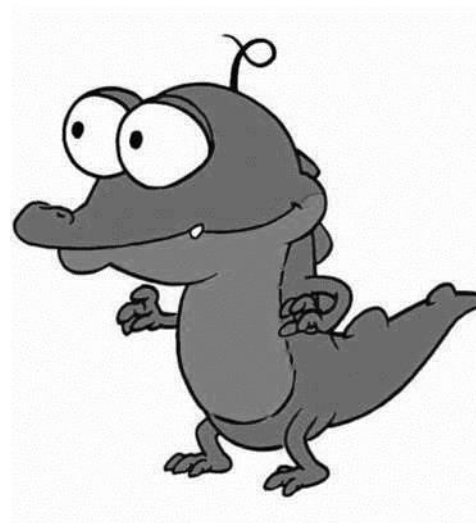
C G D G
R: Ťap ťap ťapy, ťapi ťapi ťap

C G D G
Ťap ťap ťapy, ťapi ťapi ťap

2. Já jsem ten Chňapík, maličký krokodýl
ve vodě plavat a lovit je můj cíl,
najdu skrýš za rákosím,
tam si, chňap, chňap, zoubky nabrousím.

3. Já jsem ten Chňapík, maličký krokodýl,
je ze mě chlapík, teď mám už hodně sil,
vážku, mouchu, komára,
já chňapu rád, no, to je prima hra.

4. Mé jméno Chňapík, krokodýlí kluk,
večer jdu spinkat, tak tiše, ani muk,
s mámou v pelíšku jsem rád,
jen o chňapání nechávám si zdát.

Farao (Spirituál kvintet)

D **G** **D**
*: Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,

G **D**
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,

G C G D
ti lidé byli otroci, nad nimi karabáč stál,

Hm A D
nad karabáčem velekněz a nade všemi král.

D **G A D**
1. Říkali mu Farao a byl tak vysoko, že nevrhal ani stín,

D **G A D**
zato měl sýpky, sklepy, zlato a lesklá těla otrokyň.

2. Říkali mu Farao, a ten když rukou hnul, duněly bubny k obřadům,
tančily kněžky, hlavy padaly - to aby nepad' jeho trůn.

D **A** **D**
R1: [: Svůj trůn měl Farao rád, měl rád, měl rád
D **A** **D**
a nechtěl ho nikomu dát, to na žádnéj pád. :]

3. Říkali mu Farao a musel všechno mít, to víme z dávných knih,
jeho vojska by nikdo nepřehlíd', kdyby šel týden kolem nich.

4. Říkali mu Farao a z knížat pozemských ten nejmocnější byl,
až jeden člověk hlavu zdvih' a jeho vůli se postavil.

5. Říkali mu Mojžíš a měl tu výhodu, že se nebál o svou moc,
svému lidu slíbil svobodu a k útěku zvolil noc.

R2: [: Měl Mojžíš svobodu rád, měl rád, měl rád
a nechtěl se svobody vzdát, to na žádnéj pád. :]

6. Říkali mu Mojžíš a jako lodivod vedl k moři národ svůj,
za ním se vojsko dalo na pochod a Farao volal "stůj!"

7. Co udělal Mojžíš? Holí udeřil, vlny se zvedly v mocný val,
na jednom břehu Mojžíš byl, na druhém zuřil král.

R1:

*: Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,
ten příběh dávno odvál čas, jen krále neodvál,
kus Mojžíše je v každém z nás, tak jak to bude dál?

Tulácké blues (Pacifik)

1. **G C7 G**
Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
C7 G
zpívat si blues, jít s hejnem černejšch vran,
C7 G F# FE
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
A7 D7 A7 D7
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
G C7 G
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrot i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejšch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejšch vrat,
opilejšch smích i nářek vdov, a v putykách se prát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.

4. Všude je blues - můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a volověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejšch prošlapanejšch mil,
jít tisíc dnů pro malejšch kousek teplejšch slunnejšch chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Tunel jménem čas (Hoboes)

1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejš snů,
Am E F#7 H7
těch asi už se nezbavíš do posledních dnů,
E G#m E7 A
a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
Am E Fmaj7 E
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.
2. Už tolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

mezihra

E-G#m-E7-A-Am-E-Fmaj7-E

3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4. A zvonky nočních nádraží i vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

mezihra

5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v tý chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.
6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Už to nenapravím (Jaroslav Samson Lenk)

Am D F E Am E

R: Vap tada dap... 2x

Am

D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
F ten vlak, co jsem jím měl jet, **E E7**
na koleji dávno nestál.

Am

D

V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
F já za hodinu na náměstí měl jsem stát, **E E7**
ale v jiným městě.

A7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Dm

že stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
G zadní otevřená, **E** zadní otevřená.
A7

Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet

Dm

a to si tenkrát řekla, že už se nechceš vracet,

G

E

že si unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví.
Já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně
nevím.
Pak jedenáctá odbila a už to bylo passé,
já měla vědět dřív, že chci tě vidět zase,
láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

Starý příběh (Spirituál kvintet)

D

1. Řek Mojžíš jednou lidu svému: Přišel čas

A7

dnes v noci tiše vytráť se každý z vás

D D7 G G#dim D A7 D

mává, mává nám všem svobodná zem

Já říkám rovnou každý ať s tím počítá

že naše cesta ke štěstí je trnitá

mává mává nám všem svobodná zem

D

- R: A kdo se bojí vodou jít

A7

ten podle tónů faraónů musí žít

D D7 G G#dim D A7 D

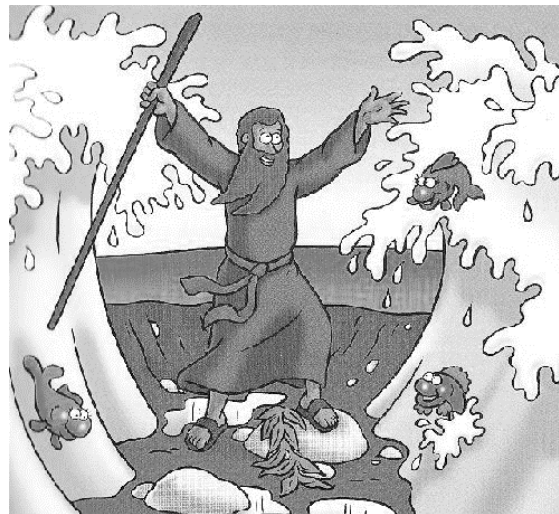
Mává, mává nám všem svobodná zem

2. Až první krůček bude jednou za námi
už nikdo nesmí zaváhat dát na fámy
mává, mává nám všem svobodná zem
Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže
že šanci má jen ten kdo má dost kuráže
mává, mává nám všem svobodná zem

R.

3. Ten starý příběh z bible vám tu vykládám
ať každý ví že rozhodnout se musí sám
mává, mává nám všem svobodná zem

R.

Víla (K. Plíhal)

1. **C** **F** **G**
Znal jsem jednu vílu, která tančívávala na louce
Am **Em** **F** **G**
u silnice, která vede z Brna do Olomouce
Am **Em** **F** **C** **G**
zlehounka se dotýkala vousů strejdy ječmene
C **F** **C** **G** **C**
a já čekal, až jí hebké šaty sklouznou z ramene.

mezihra

C - G - C - F - C - G

C - G - C - F - G - C

2. Šaty sklouzly a já koukal, ležel v trávě, tajil dech,
milióny galaxií běhaly mi po zádech,
jelikož však měl jsem rýmu, kýchl jsem a stalo se,
že se lekla a skončila ten svůj tanec na nose..

mezihra

3. Přišla ke mně jen tak, nahá, a beze všech rozpaků
jemným hlasem zazvonila: "Co šmíruješ, prasáku,"
vod tý doby moje duše ztvrdla jako z ocele,
C **F** **C** **As** **G** **C**
netoulám se po loukách a radši koukám na tele-vizi.

